

LO GERONÉS

Diari nacionalista

Girona: Dimecres 10 de Febrer de 1909.

NÚM. 857

NY XVI.

Número solt 5 cts.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
Girona, un mes 1 pesseta.
Catalunya y demés regions u. estre. 4
Països d' Unió postal. 9

Redacció y Administració
CARRER DEL PAVO, NUM. 6, BAIXOS

ANUNCIOS Y REMITITS
á preus convencionales

Publiquense ó no, no 's tornan els originals.
Dels treballs firmats ne son responsables sos autors.

Número solt 5 cts.

Centro Barcelonés de Segur

QUINTAS

Autorizado por la ley de 30 de Junio de 1887.

Domicilio social: Carmen 42, 1.º - Barcelona

Esta Asociación, para responder de sus operaciones, tiene constituido en el Banco de España y á disposición del Excmo. Sr. Ministro de Fomento el depósito que previene la Ley de Seguros de 14 de Mayo de 1908 y cumplidos los requisitos que la misma ordena.

Los mozos de la próxima quinta pueden suscribirse por la cantidad de

750 Pesetas

quedando garantida con su redención militar la responsabilidad de los excedentes de cupo que sean llamados para cubrir bajas.

El dinero pueden los interesados depositarlo donde quieran, aun en el mismo pueblo de su residencia, sin que pueda cobrarlo la Asociación hasta el mes de Agosto del año del sorteo.

Los mozos que constituyan sus depósitos en el Banco de España, mediante el pago de DIEZ PESETAS, además de los gastos de ingreso, tendrán derecho si salen soldados, á ser redimidos antes que la Dirección levante los depósitos. Primero se verán libres del servicio militar antes que nadie pueda disponer de sus capitales.

Estas son las únicas garantías que pueden llevar al seno de las familias verdadera tranquilidad.

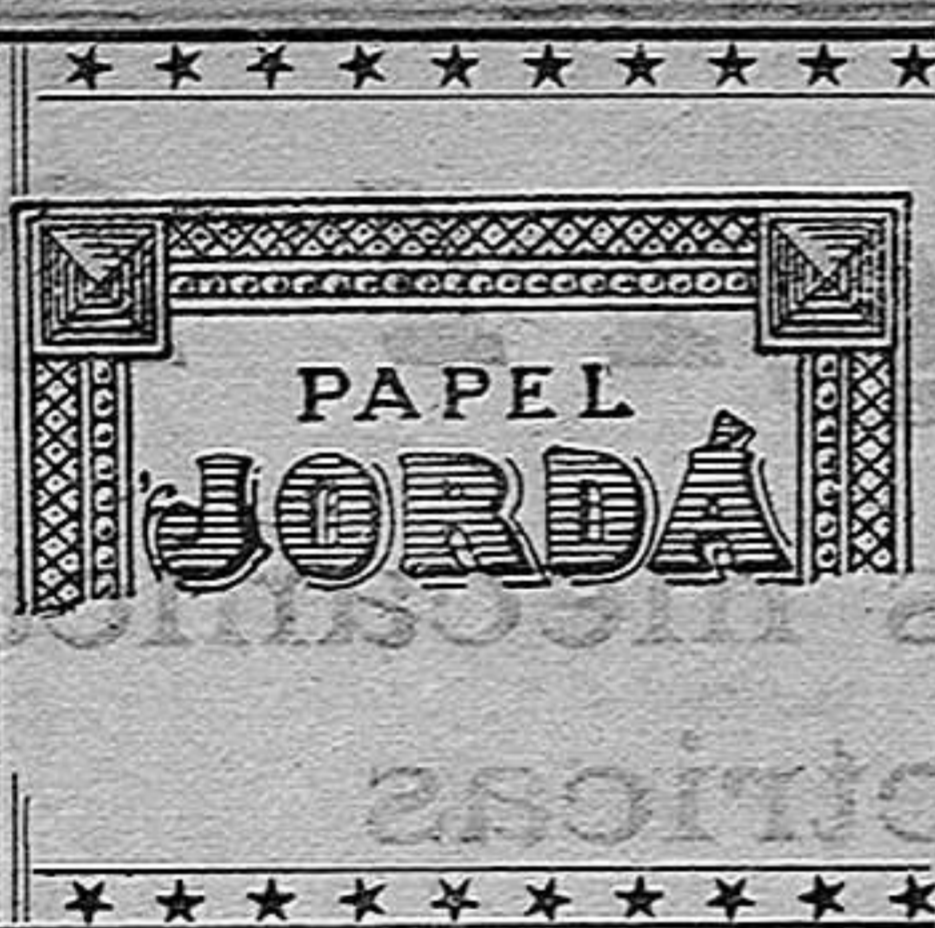
Para prospectos, informes y suscripciones, dirigirse á nuestro Delegado en esta provincia

FRANCISCO DE P. VILA. Calle Huertas, 18, 2.º 2.ª. - Girona

FUMADORES!

Si voleu conservar vostra salut, feu l'acreditat i higiènic

PAPER JORDÀ

ROGUERÍA

DE Miquel Bataller

ASSORTIT DE XACOLATAS, THES, CAFES, CONFITS, SUCRES, Y TOTA CLASSE DE QUEVIURES.

PINTURAS, BARNISSOS, PINCELLS, CERAS DE VARIAS CLASES.

ALLESTERIAS NUM. 47. GIRONA

VEDADES EN TEJIDOS Y ESTAMPADOS DEL PAIS Y EXTRANGERO

LAMBERTO VILÀ

adanos, 11. Minali, 1 y Herrerías Viejas, 12 - GERONA

SANTORAL

SANT D' AVUY.— Santa Escolástica Immaculada a Lurdes.

SANT DE DEMÀ.—La Aparició de la martri.

QUARANTA HORES.—Continuan en la esglesia dels Dolors.

Un manifest

(Continuació)

Els alts centres del poder executiu, els alts centres burocràtics, tenen certa tendència general favorable al conreu del arrós, lo que s' explica baix l' aspecte polític per que la gent del centralisme vol tenir, sempre, nous medis de fer sentir y fer pesar sa influencia y acció en el major nombre possible d' assumptes, especialment si aquesta influencia es sobre un tros de la nostra Catalunya que tan els preocupa; es un medi continuat y poderós pera fer sentir l' acció del centre sobre 'l país; are concedint permisós, are negatlos are sospent y are tornant a autorisar. Y baix el punt de vista administratiu, l' historia 'ns diu que l' baix Empordà les autorisacions pera dit conreu, s' havien concedit sempre en temps de més corrupció administrativa, com son, entre altres, els temps de Carles II y Carles IV

També 's mostren partidaris del estat actual del conreu del arrós, certs dels que s' anomenen econòmics, que parlen a cada moment de las «ripuezas del país» y de las «fuentes de riqueza» sense que molts d'ells tinguin concepte exacte de la riquesa, que no consisteix pas en produir l' estat d' alarma en una comarca, y la emigració de la gent del país, no compensada pas per gent forastera y malaltissa que d'altres terres hi arriba.

Els cacics conservadors y liberals han estat també un ferm puntal pels arrosaires; han apadrinat la major part d' infraccions y están ab continua relació ab coneguts arrosaires, esent el més ferm puntal dels interessos individuals y colectius dels mateixos,

També ha constituit un obstacle aquella comedia representada en temps de les darrerres eleccions generals, en que vegentse que la major part dels vots de la vila de Torroella serien per qui lagrés una suspensió del cultiu del arrós, se decretá dita suspensió, pera afavorir al candidat ministerial, fent-se moixigangues, per una volta passades les eleccions tornar a concedir permisós.

CRITERI Y TENDENCIES

L'opinió del honrat poble de Torroella de Montgrí es decididament contraria al conreu del arrós; saben els torroellenes que'l país no te condicions y que les imposades no's compleixen, y la trista experiencia els hi demostra les terribles conseqüencies de dit conreu, recordant ab esglay o evocant el recort d' aquelles epidemies, que com á les bibliques, l'herba creixia pels carrers, totes les portes restaven tancades; a voltes, els fills, per falta de gent, havien d'enterrar als pares; moria gent per falta d'assistencia y l'ombra fatídica de la mort, passejava triomfant dintre'ls vells murs de l'hermosa vila empordanesa. El criteri del poble de Torroella es el de casi tota sa comarca.

El criteri de les autoritats científiques, no coincideix gaire ab el dels tècnics oficials. Les primeres procuren atendre abans que tot a la salut pública de la comarca de Torroella; els tècnics oficials, en ses distintes especialitats, s'inclinen més a donar facilitats, se veu que'ls hi agrada treballar. Metje de Madrid hi ha hagut, que pera qu'informés contra el conreu, hauria estat precis demostrarli que'n pocs anys havia mort tota la gent de Torroella; y no obstant aixó els metjes del país y eminencies mèdiques de Girona y Barcelona en son contraris o sols l'admeten ab grans restriccions.

Molts tècnics agronòmics també en son partidaris decidits y aixó que no hi l'agua suficient, ni la major part dels terrenys destinats á arrós. son inservibles pera altres cultius, primera condició que exigeix la lleislació vigent, pera esser destinats al de l'arrós. Son opinions qu'estranyén com també 's digne de critique, que moltes vegades els informes dels agrònoms en incidencies sobre'l conreu de arrós, relacionades ab materies urgentíssimes de salut pública, se despaxim ab notable retrás, quines causes a voltes no s' han sabut y altres han consistit en visitas á un extrém de la provincia, pera fer estadístiques de bestia y altres en la necessitat d' enviar á buscar certs aparatos á Madrid abans de comensar á fer res.

El poble de Torroella y sa comarca sembla, havia cregut que'l moviment de regeneració que solidaritat significa, mol podia fer pera deslliurarlo del paludisme que'l conreu del arrós ocasiona. Y aixó ho creyen també

QUINTOS DE 1909

os interesa conocer las especiales ventajas que ofrece el

“BANCO ARAGONES DE SEGUROS Y CREDITO”

SOCIEDAD ANÓNIMA, domiciliada en Zaragoza, primera que ha implantado en España el Seguro de REDENCION DEL SERVICIO MILITAR con completas garantías

Esta Sociedad, la de mayor capital de cuantas practican el SEGURO DE QUINTAS, ha constituido á disposición del Excmo. Sr. Ministro de Fomento, el depósito máximo de DOS-CIENTAS MIL PESETAS, exigido por la nueva legislación sobre Seguros para responder del cumplimiento de sus contratos.

El «Banco Aragonés» ha ingresado en dos años, en las Cajas del Estado, y en concepto de redenciones, mas de UN MILLÓN DE PESETAS.

Subdirección Regional para Cataluña y Baleares. LAUBIA, 10, 1.º - BARCELONA

Agente en GERONA:— D. PEDRO SUBIRANA - LORENZANA, 17.

molts y molts altres no sols per dita tendència general de regeneració, sinó ademés perque, volguen una Catalunya gran, vigorosa, forta, d'intensa vitalitat. la primera condició pera conseguirho que 'ls catalans siguin sans, robustos i forts y per lo tant lliures del paludisme y de tota cause de decadencia de rassa.

(Continuará)

NOTICIES

DEL GOVERN CIVIL

En Joseph Estrany Balmanya de Llagostera, qui cassava sense permis d' arma ha sigut detingut.

Díuen de S. Juan de les Abadeses, que ha sigut detingut en Esteve Bosch Soldevila, perquè rotula-

va el terreny anomenat «Pedregué de Pulladas» propietat del Estat

Ens comuniquen de Besalú que a la botiga de don Joseph Brugués Brandia s' efectuá un robo.

Els lladres varen emportarse el calaix dels diners el qual s' ha trovut, després, á uns 200 metres de la casa.

No varen emportarsen cap pesa de roba.

Ningú va sentir res, duran la nit en que s' efectuá el robo.

Aquet va esser de unes 25 ptas. Se suposa autor, á un home qual nom s' ignora empró que se sap era un carreter que feia temps estava sense treball.

TEATRES

Avui en el Teatre Principal els estudiants que han vingut de Saragossa, posarán en essena les obres «Los Corridos» «El Bigote Rubio» y «Nicolás».

TRIBUNALS Y JUTJATS

Per avui está senyalat lo judici

per jurats de la causa criminal procedent del Jutjat d'Instrucció de Santa Coloma de Farnès, sobre robo contra Joan y Josepha Colom y Terradas.

Defensa: Advocats D. Joaquim Franquesa y D. Arturo Vallés.— Procuradors, D. Joaquim Grau y D. Narcis Prat.

VIDA ARTÍSTICA

L'escultor Olofi, senyor Blay, ha sigut elegit académich de la Academia de Belles Arts de Madrit.

VARIA

El jove advocat don Joan Miquel y Cuscó, ha obert despatx á Barcelona, destinant els diumenges de 9 á 10 del matí á evacuar gratuïtament les consultes que li fassin els socis de les Cambres, Sindicats y societats agricolas de Catalunya.

Felicitem al senyor Miquel pel desprendiment, demostrat amb motiu d'instalar bufet, digna corona de sa ja llarga carrera ds sacrificis per la desvalguda classe pagesa.

Com podrán veurer els nostres llegidors per la nova que en aquesta edició publiquem de les funcions del teatre Pricipal, avuy tindra lloc la funció organísada per l' element escolar saragossá amb la cooperació de distingides senyoretas de la colonia aragonesa de Barcelona. Air arribaren á n'aquesta ciutat: els joves aficionats que han de pendre part en la representació. Per les localitats fins avuy encarregades per els preparatius que sabem es fan per el decorat del nostre coliseu y per la simpatia que ha despertat en el public geróni la generosa iniciatura dels estudiants de Saragossa no pensém equivocarnos al anunciar una vetllada brillant y un bon resultat per la suscripció del Centenari á que se dedica el setanta y cinq per cent del producte liquit de la funció, y per els establiments benefics de Saragossá el vinticinq restant.

Els opositors á la canongia de Magistral de la Seu d'Urgell, que

constitueixen la segona terna pera la disertació, son:

Doctor Joseph Moles, doctor Enrich Mahigues y nostre volgut amich el doctor Salvador Bové.

Administración de los Establecimientos provinciales de Beneficencia.

ANUNCIO

Previa autorización de la Excelentísima Comisión provincial, de fecha 11 Diciembre próximo pasado, a las once horas del día 12 de los corrientes, tendrá lugar en el local de la Administración, ante el Sr. Administrador de dichos Establecimientos, nuevo concurso para la adjudicación del arriendo del edificio conocido por «Cuerpo de Guardia», situado en la calle del Progreso de esta ciudad, bajo el tipo mínimo de 25 pesetas mensuales y demás condiciones que se detallan en el pliego de condiciones que se hallan de manifiesto en las oficinas de dicho Centro.

Geróna 6 de Febrero de 1909.—El Administrador, Juan Benesis.

Gran Sastrería de **JOSEP BACH**
CARRER DE SANTA EUGENIA, NÚMERO 10
GIRONA

El que visite aquest establiment hi trovará totes les novetats de temporada al ensemps que economia, vritat y promptitud ab els encarres.

Trajos, exclusivament á mida, de llana y estams desde 25 á 100 pessetes. Abrics á idem desde 30 á 100 pessetes; Capas desde 17 á 75 pessetes; Pantalons desde 13 á 30 pessetes.

Pera convencers de que sols se paga el género, basta visitar el establiment y comprar.

Tall elegant y esmerada confecció

Mercat de Girona
Dissapte 30 Janer de 1909

Blat	de 28	a 27	00 kilos
Ordi	> 16	a 15	>>>
Civada	> 21'50	a 20'50	>>>
Blat de Moro	> 24	a 23	>>>
Fasols	> 39	a 33	>>>
Faves	> 24'50	a 23'50	>>>
Cigrons	> 150	a 50	>>>
Arròs	> 70	a 45	>>>
Garrofes	> 18	a 17	>>>
Palla	> 7	a 0	>>>
Patates	> 12	a 11	>>>
Olis	> 155	a 130	>>>
Vins	> 17	a 13	>>>
Formatges	> 2'50	a 0	>>>

BESTIAR

Vaques de 400 a 300 pessetes
Bous de 500 a 400

SEGURS
INCENDIS y VIDA

AGENT: **D. Felix Solá**
Carrer Sta. Clara, núm. 3, 1.er — GIRONA

TALISMAN para combatir con verdadero éxito todas las alopecias en general por rebeldes que se hayan mostrado á otros tratamientos, es la incomparable

Loción } **MÁGICA** } Oteín
Capilar } Abad

Cuantas personas usan un sólo frasco, con entusiasmo, enaltescen su eficacia y maravillosos efectos.

Es infalible para la regeneración del pelo, evitando su caída en todas las edades.

Poderoso vigorizador de los órganos mentales debilitados por excesivo trabajo intelectual, que ocasiona la prematura calvicie

De indispensable aplicación á los niños para mayor desarrollo del cabello, que tanto embellece.

De venta en Droguerías, Farmacias, Perfumerías y Peluquerías. **FRASCO, 5 PESETAS**

PEDIDOS DIRECTOS A JOSÉ ABAD, LOCIÓN "MÁGICA" BARCELONA

Depositorio exclusivo para la venta en toda la provincia de Gerona: Perfumería LA CRUZ ROJA, de F. de A. Roca. Plaza del Olí y Subida de Santo Domingo.—GERONA.

S. Alegri Santana
Instalacions mecánicas y eléctricas

Plassa de la Constitució. GIRONA

M. del Carme Benages
PLANXADORA
CERVANTES, 2, ENTRESSOL. GIRONA

Mitj fadrí caxista
se'n necessita un en la impremta d'aquest diari.

ACEITE Grau Romanaty **de Hígado**
de Bacalao Bromo - Iodo - Fosto - Tanizado

PRECIO 2 PESETAS

De venta en todas las farmacias y droguerías

Medicamento antiescrofuloso y regenerador por excelencia, esta preparado á base de aceite extra garantido; contiene los halógenos BROMO y IODO adicionados á los naturalmente propios del aceite, perfectamente absorbidos, junto con FOSFORO ORGÁNICO á dosis métricas; es completamente asimilable y tres veces mas activo y eficaz que las mejores emulsiones y aceites puros; y aventaja á unas y otros por tener bien disimulados el olor y el sabor característicos y contener á la vez el 100 por 100 de aceite superior.

Plana literaria dezenal

Nota marginal

DE les moltes voltes que un agafa la ploma per escriure, unes es per passa-temps, altres per compromís, per obligació de periodisme, y altres per necessitat, per una fonda é imperiosa necessitat de dir quelcom qu'en la nostra intimitat pledeja.

Vareig parlar en la darrera Nota, d'una qüestió que crech de palpitant interès, pera la nostra literatura.

Feya temps, molt temps qu'acariciaba la idea de ferho; mes, en aquesta terra d'amistats y coneixences, en aquesta terra de pur companyerisme, en aquesta terra ahont cada dia hi van prenent una forma mes definida els vicis y capelletes dels comerciants de literatura madrilenya, en aquesta terra donchs, cada dia vey mes difícil de poder portar a la llum les meves ratlles.

Avuy m'han ofert aquesta tribuna, que ja desde un bon comensament diguerem que quedava overta als quatre vents, y l'aprofito ab goig pera parlar.

¿Que les meves paraules no despertaran tornaveus?

No hi fa pas res, avuy riuran els uns, y mes tart, potser... *rirá bien qui rirá dernier...*

Entench que la nostra poesia ha emprés d'uns temps ensá, una direcció equivocada.

S'ha recobert d'uns oripells que la fan semblar avensada, y no ha fet altre cosa que donar un salt de regressió al classicisme.

No hem refereixo al dir aixó, á que s'hagin adoptat y fet de moda formes arcaiques, no; al cap y á la fi, tant belles coses poden dirse dintre d'un sonet, (ab mes ó menos gimnasia ritmica y métrica) com en catorze ratlles de vers lliure; tot depén de la práctica, á lo que vuy referirme, es á la dicció, á la construcció y á l'ánima de la poesia.

Agafeu una producció de qualsevol de nostres moderníssims poetes, y sols hi trovareu nebulositats, jochs de paraules, encarament, y després de la primera estrofa, passareu á la segona, á la tercera, y d'aquesta fins á la darrera, sense havervos identificat ab ell, sense haver begut en les fonts que l'han inspirat.

S'ha transformat á la poesia catalana, en una serie de ratlles curtes, que guarden un bon metre, y una cadencia lo mes amfílopa possible, però que no dihuen, que no fan sentir res.

En cambi, aturem la nostra vista á les produccions dels que, si be no porten el nom, el sagell d'avensats, son els que realment han fet evolucionar la nostra poesia, y sense adonarvoseu, vos hi trovareu identificats, cantareu si ell canta, vos extremireu en els seus planys, y les seves paraules, no vos passarian pas com una vaguetat per el cervell, si no que se vos endinsaran de dret al cor, font veritable d'una poesia vigorosa, d'una poesia pletórica de vida.

Tenim infinitat d'exemples de lo que vos dich, en les obres d'en Guimerá, d'en Maragall, d'en Pagés de Puig, d'en Guasch, del novell poeta Placit Vidal, en una paraula, en quasi tots aquells poetes qui han donat forma y representació á la nostra Catalunya, però n'agafaré un dels mes sencills, d'en Maragall, en la seva poesia *Glosa*.

En una de ses darreres estrofes diu aquest poeta:

«Parixerá l'amor—demunt la cordillera
sos raigs resplandiran en la blavó,
y la que fou barrera,
será el tronó reyal de la unió.»

¿Veyeu en aquestes quatre ratlles, reflectada tota l'ánima, tota la intensitat d'un poeta?

¿Veyeu en aquesta estrofa, tota la rancia y naturalitat dicció perfecta?

¿Y en cambi, pel demunt d'aquesta renclera, hi veyeu el triomf de la poesia?

Si el poeta triomfa, perque sense rebuscaments de paraules, sense amfílopat de cadencia, les quatre ratlles devenen per elles mateixes, pletónicas de grandiositat, vessantes d'inspiració que passa pel demunt del nostre, que troceja ab sa desigualtat silábica, aixó que'ls nostres moderníssims poetes han anomenat *forma*, y que en la poesia no es res, absolutament res, per els poetes qui saben sentir, y que dels seus sentiments, en saben arrencar de les notes del cant que'ls enerva, ó del plany que'ls aclapara.

J. SANXO Y FARRERONS

Barcelona Febrer del 1909.

BALADA

A LA SENYORETA ISABEL FOX

Mare, mareta,
que al nin bressolas:

perqué somrienta
besas sa boca?

—Perqué no trobo
cosa més dolsa.

—Mare, mareta:
perqué li posas

demunt les galtes
un pom de roses?

—Perqué rosades
té les galtones.

—Mare, mareta,
que al nin bressolas:

perqué, al mirarlo,
tot rihent, ploras?

—Perqué l'estimo
Com una boja!

A. CALDERER MORALES

Barcelona 1909.

EL POETA

(REFLEXIONS ÍNTIMES)

LES MUSES

Les nostres cabelleres,
porten cansons d'amor.

El blau de nostres nines,
porta cansons del cor.

Les nostres carns sedoses,
conviden á estimar.

Les nostres dents de nacre,
qui estima fan cantar.

Perxó els poetes canten,
perqué les han mirat,

y nostres cabelleres,
suament han destriat.

Per xó les canta qui estima,
perqué ha begut el blau,

de nostres nines folles,
que l'estimar els plau.

Les cabelleres nostres,
les dents ab sa blancor,

y el blau de nostres nines,
i tot es un cant d'amor!

L'AMICH

MIRA amich meu, jo ja no se com dirto,
tu et fas malbe, la gent se riu de tu.
Creume á ne mi, no fassis repetirto,
pren el cami qu'et dich, qu'es mes segur.

Sigues mes reposat, y la poesia,
prentela aixis, com un divertiment.
Darrera d'un mal vers, hi ve algun dia,
una nina, diners y un casament.

¿Que vols cantar, que vols esser poeta?
Precisament t'ho vuy aconsellar;
aquet luxe, per la seva filleta,
agrada quasi sempre á una mama!

Fes versos, si, pero viú ab nosaltres,
no t'en allunyis tant de nostre ambient,
no t'tanquis tant dins tu, viú ab els altres,
y quan tu passis, no riurá la gent.

EL POETA

AMICH, crech qu'has fet tart venintme á
[veure,

lo que tu'm dius, fa temps qu'ho he notat.
No m'aconcellis, que no t'haig de creure,
un poeta, també te urbanitat.

Dius que visch masa fora l'ambient vostre,
y que per xó de mi es riu molta gent.
Pró, si al passar, no 'ls hi girés el rostre,
ja t' dich que jo, fora un senyó excelent.

Mes no ho vuy fer, y t' he dit y repeteixo,
qu'un poeta, també te urbanitat,
quan passa una persona, la medeixo,
y si el mereix, l' hi dono el "Deu te quart"

Pro creume, hi han moments en que un
[artista
no viú en aquet mon, viú mes enllá.
Es concentra, romia y pert de vista,
tot lo que dius que ximple l' fa semblar.

Aixis donchs, amich meu, ves fent la ruta,
t'agraheixo el concell que m' has donat.
Si está gent algun jorn, creus que t'embruta,
torna y t' estimaré com t' he estimat

LES FADES

Joyoses juguinejjen pel mitj del bosch, les
[fades,
sos cossos es destrien demunt de la verdor,
y els faunes, los hi omplen les galtes de be-

[sades!
y les nereides, llisquen demunt dels llachs
[d'amor!

Del gorch la poesia, avuy s' es aixamplada;
avuy te mes cadencies, mes riimes, molt mes
[cants!
Avuy crema una estrofa al cor de cada fada,
y van llensant guspieres per els seus ulls

[cremants!
Y el bosch, es mes alegre, avuy tefam d'orgia,
y els arbres tots s'acoten y es besen fortament.
Y les fades y els faunes, es llansen ab follia
demunt dels arbres verges qu'els reben tot

[rihent.
Y dels ulls de les fades, qu'els faunes los hi
[encenen
ne surten les guspieres d'un foch enervador.
Y els arbres en ses branques, joyosos les re-

[tenen
y els auvols es demanen ¿d'ahont ve aquet
[fum d'amor?

Les llums van difumantse y perdentse en la
[penombra

la forsa xucla els ratxos del sol qu'es va
[fonent.

Pel mitj del bosch, avantsa indecis, com una
[sombra,

el poeta qu'encar porta el somni del cant
[ardent.

Y ja ha deixat els boscos, y ja es, de nou á
[vila,

y els seus carrers traspasa, y el cap cot.
No veu ningu, no parla, sols pensa, sols
[cavila!

¿Y tot somniant, es guanya, el titol d'idiot!

JOHANNUS

Festa de poble

LAENTA, imperdurable recordansa,
servaré sempre d'aquell dia de festa
major, passat en un dels pobles més ignots
de la bella comarca selvatana.

Les festes d'aquestos poblets de la Selva —al igual qu'els de la seva veina l'Empordá— oferen tots, un aspecte encantadorament típic. La part profana, l'omple per complert la sardana, la dansa devinguda avuy, am la resurrecció de la Patria, la dansa nacional de tota Catalunya. En aquestos llogarets es aont s'es conservada.

Aquells humils pagesos ens l'han guardada com tresor ignorat i are, en la nostra Renaixensa, ens l'han oferta, joiosos, a tots els catalans, com a símbol hermós del sentir i obrar de nostre nissaga.

Era un mati d'Agost quan, a trenc d'auba, exiem de la ciutat immortal i ens encaminavem vers aquell pintoresc poble, mandrosament recoisat a l'estreb d'una de les montanyes, qui al bell mitj de la Selva, més amunt enlairen llurs crestes.

Dos hores feia que caminavem, quan arribarem al terme del poble. Desde'l vell cloquer de románica esglesia, venia fins a nosaltres el só festiu del bronso, que anunciava als veins s'apropava l'hora de la Misa major. Tots els corriols anaven plens de gent del poble, els quals habillats am llurs millors vestimentes feien cap a l'esglesia.

Anava a comensar l'Ofici. En l'Altar major, entre un devassall de llum, voltat de flors bosqueiroles, s'hi destacava l'imatge de Sant Llorens, Patró del poble. Atractiu aspecte presentava la nau, plena a vessar, am les diverses tonalitats que oferien els colors llampants dels vestits pagesívols i la nitida blancor de les clásiques caputxes. Desde'l chor, els rectors veins, contestaven am veu plena i reposada, al del poble qui oficiava. Llurs cants solemniais eren acompanyats pel só estrident dels instruments, que tocaven els músics, encarregats, també de les balles de plassa.

J. BOSACOMA Y POU

(Continuará)

